

Moje nejcennější medajle aneb pohlednice z Havaii.

Tak zdravím všechny z Havaje, která není vůbec žádná „havaj“ a už vůbec není pravda, že „pivo tam nemaj“, jak se kdysi zpívalo v populární písni - plzeňské je v každém druhém obchodě s alkoholem. Dokonce jsem si ho vyfotil i v kombinaci s německým kvasnicovým Erdingerem, který si občas vozím z Německa.

Teprve v neděli odpoledne jsem se vydal hledat nějakou knihovnu s veřejným internetem, protože jinak se tu nedá odpoledne nic dělat než válet v posteli, venku je naprosto nesnesitelné vedro a vysoká vlhkost. V Denveru bylo taky přes 40st., ale sucho, a to jsem snášel docela dobře. Dnes jsme šli brzo ráno 10km, zřejmě už se projevil vliv vysokohorského prostředí, tři týdny jsem předtím v Kanadě a v Coloradu strávil převážně v nadmořské výšce přes 1500m, a teď jsem najednou dole u oceánu.

Šel jsem to úplně lehce, ani jsem se na tu druhou stříbrnou medajli moc nezadýchal. Čímž prozrazuji, že v pátek jsem byl na 5km taky stříbrný, ale to jsem se hrozně trápil v naprosto ostudném čase. Přiletěl jsem pozdě večer a neměl jsem nic k večeři ani k snídani. Můj spolubydlící mi ochotně přenechal aspoň láhev vody. O tu svoji „občerstvovací“ flašku jsem přišel na letišti v Los Angeles, když jsem ji spolu s knížkou při mezipřistání nechal v letadle a oni to v rámci úklidu všechno vyhodili a zlikvidovali.

Dnes jsem šel obě poloviny skoro o minutu rychleji než tu samotnou pětku na dráze! A bez jediného napomenutí! Na pětku jsem měl dvě, protože jsem se ke konci opravdu už jenom motal a o dopínání nemohlo být řeči.

Po závodě jsme s mým spolubydlícím (Tommy Aunan, původem z Norska) zůstali chvíli na slavné Waikiki beach a několikrát jsem se ponořil do vln Pacifiku a trochu se připálil taky tam, kam dosud sluníčko nemohlo. Pak jsme si koupili něco k jídlu a hlavně k pití a šli jsme oslavit naše medajle (on měl zlatou v mladší kategorii).

Zítřka letím do Arizony až na noc, pokusím se dostat na letiště co nejdříve, půjčit si auto a udělat si ještě okružní jízdu ostrovem včetně nájezdu na Pearl Harbour. Pomalu už po těch pár týdnech přestávám vstřebávat zážitky a zdá se mi to tady všechno samozřejmé. Myslím si, že Grand Canyon bude důstojná tečka za tím mým zaoceánským putováním.

nálet na Pearl Harbour

pláž Waikiki

v pozadí Diamond Head